

От президент
Дитер Ф. Ухтдорф

Втори съветник в
Първото Президентство

Една дума за КОЛЕБЛИВИЯ МИСИОНЕР

Учениците на Исус Христос винаги са били задължени да отнасят Неговото Евангелие на света (вж. Марка 16:15–16). При все това понякога е трудно да отворим устата си и да говорим за своята вяра на хората около нас. Макар някои членове на Църквата да имат природна дарба да разговарят с другите хора за религия, други са малко колебливи или може да се чувстват неловко, смутено или дори да се боят да го правят.

По тази причина ми позволете да предложа 4 неща, които може да направи всеки, за да следва даденото от Спасителя пълномощие да проповядваме Евангелието “на всяко създание” (У. и З. 58:64).

Бъдете светлина

Едно мое любимо заявление, често приписвано на Св. Франциск от Асизи гласи, “Проповядвайте Евангелието по всяко време и ако е необходимо, използвайте думи.”¹ Онова, което се подразбира тук, е схващането, че често най-силните проповеди са безмълвни.

Когато сме почитени и живеем вярно на стандартите си, хората го забелязват. Когато излъчваме радост и щастие, го забелязват дори още повече.

Всеки желае да е щастлив. Когато ние, членовете на Църквата, излъчваме светлината на Евангелието,

хората могат да видят щастието ни и да почувстват любовта към Бог, изгълваща и препълваща живота ни. Те искат да знаят защо. Те желаят да разберат тайната ни.

Това ги подтиква да задават въпроси, като “Защо сте толкова щастливи?” или “Защо винаги имате такова положително отношение?” Отговорите на тези въпроси, разбира се, водят по един перфектен начин до разговор за възстановеното Евангелие на Исус Христос.

Бъдете разговорливи

Да заговорим на тема религия – в частност с нашите приятели или хората, които обичаме, може да изглежда обезкуражаващо и пълно с предизвикателства. Не трябва да бъде така. Споменаването на духовни преживявания или разговор за църковни дейности или събития в случаен разговор може да е леко и приятно, ако вложим малко смелост и здрав разум.

Съпругата ми Хариет е чудесен пример за това. Когато живеехме в Германия, тя намираще начин да включи свързани с Църквата теми в разговорите си с приятелки и познати. Например, ако някой я питаше как е прекарала уикенда, тя казваше, “Тази неделя имахме впечатляващо преживяване в нашата

църква! Един 16-годишен младеж изнесе прекрасна беседа пред 200 души от нашата конгрегация за воденето на чист живот”. Или, “Научих за една 90-годишна жена, която изплела над 500 одеала и ги дала на хуманитарната програма на нашата Църква, за да бъдат разпратени на нуждаещи се хора по целия свят”.

В повечето случаи хората, които чуват това, искат да научат повече. Те задават въпроси. И това води до възможности да говорим за Евангелието по естествен, уверен, ненаатрапчив начин.

С появата на Интернет и социалните мрежи днес да водим разговор за тези неща е по-лесно от когато и да било преди. Трябва ни просто смелостта да го направим.

Бъдете пълни с благодат

За нещастие, толкова е лесно човек да е неприетлив и намусен. Това става често, когато спорим, омаловажаваме и осъждаме. Когато сме ядосани, груби или нараняваме хората, последното нещо, което те желаят, е да научат повече за нас. Невъзможно е да преценим колко души или са напуснали Църквата, или никога не са се присъединили към нея, защото някой е казал нещо, което ги е наранило или обидило.

В света днес има толкова много неучтивост. Поради анонимността в Интернет е по-лесно от всякога да кажеш отровни или резки неща онлайн. Не трябва ли ние, обещаващите ученици на нашия благ Христос, да имаме по-висок, по-милосърден стандарт? Писанията учат, “Това, което говорите, да бъде винаги с благодат, подправено със сол, за да знаете как трябва да отговаряте на всекиго” (Колосяните 4:6).

Харесва ми идеята нашите думи да са ясни като слънчево небе и пълни с благодат. Представяте ли си какво би станало с нашите семейства, райони, нареди и дори със света, ако можехме да възприемем този простичък принцип?

Бъдете пълни с вяра

Понякога ние си приписваме твърде много заслуги или поемаме твърде много вина, иде ли реч за това другите да приемат Евангелието. Важно е да

помним, че Господ не очаква от нас да извършваме обръщането във вярата.

Обръщането във вярата не става чрез думите ни, а чрез небесното служение на Светия Дух. Понякога това изисква само една-едничка фраза от свидетелството ни или едно преживяване, за да започне смекчаването на някое сърце или отварянето на някоя врата, което да отведе другите до това да изпитат възвишените истини чрез подтиците на Духа.

Президент Бригъм Йънг (1801–1877) казва, че разбрал, че Евангелието е истинно, когато ... видях човек без красноречие или талант да говори публично, който само каза, “Аз знам чрез силата на Светия Дух, че Книгата на Мормон е истина, че Джозеф Смит е Пророк на Господа”. Президент Йънг казва, че когато чул това смирено свидетелство, “Светият Дух, излъчващ се от този човек, просветли съзнанието ми, и светлината, славата и безсмъртието бяха пред мен”.²

Братя и сестри, имайте вяра. Господ може да усили словата, които изговаряте, и да ги направи могъщи. Бог не иска от вас да обръщате във вярата, а да отваряте устата си. Задачата по обръщането не е ваша – тя е на човека, който слуша, и на Светия Дух.

Всеки член мисионер

Мои скъпи приятели, днес съществуват повече начини от всякога да отваряме устата си и да споделяме с другите радостните новини от Евангелието на Исус Христос. Има начин всеки – дори колебливия мисионер – да участва в това велико дело. Всеки от нас може да намери начин да използва собствените си таланти и интереси да подкрепи великото дело по изпълването на света със светлина и истина. Като правим това, ще открием радостта, идеща при хората, които са достатъчно верни и смели да бъдат свидетели Божии по всяко време (вж. Мосия 18:9).

БЕЛЕЖКИ

1. St. Francis of Assisi, в William Fay and Linda Evans Shepherd, *Share Jesus without Fear* (1999), 22.
2. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young* (1997), 67.

ПРЕПОДАВАНЕ ОТ ТОВА ПОСЛАНИЕ

Един ефикасен начин да преподаваме е, “Насърчавайте хората, които учите, да си поставят ... цели,

които могат да им помогнат да живеят според принципите, които сте преподавали" (*Преподаването – няма по-велико призвание*, 1999 г., стр. 159). Обмислете да поканите хората, които учите, с молитва да си поставят за цел този месец да споделят Евангелието с един или повече хора. Родителите могат да обсъдят по какви начини могат да участват по-малките деца. Вие също можете да помогнете на членовете на семейството да обмислят начини ("мозъчна атака", ролеви игри) да превърнат Евангелието в редовна тема и да помислят за предстоящи църковни дейности, на които да поканят приятел или приятелка.

МЛАДЕЖИ

Споделяне на Евангелието с приятел

От Адриана Васкез

Един ден, докато учех за урока в Семинара, имах красиво и отчетливо внушение. Както си четях за урока на следващия ден, видях лицето на една моя приятелка от училище и изпитах силното чувство, че следва да споделя с нея свидетелството си.

Въпреки яснотата на внушение изпитвах страх. Тревожех се, че приятелката ми може да ме отблъсне, в частност защото не изглеждаше тип момиче, което да прояви интерес към това да се присъедини към Църквата.

Седнах и отново размишлявах над една реч на сестра Мери Н. Кук от Общото президентство на Младите жени, в която тя ни отправяше предизвикателството да работим упорито и да бъдем доблестни.¹ Желаях

да бъда такава, тъй че написах писмо на това момиче, в което свидетелствах за истинността на Църквата за любовта ми към Книгата на Мормон. На другия ден пъкнах в чантата ѝ екземпляр от Книгата на Мормон заедно с писмото ми.

За голяма моя изненада приятелката ми бе много добре разположена към Евангелието. От този ден тя започна да ми разказва какво е научила при изучаването си на Книгата на Мормон. Няколко седмици по-късно я представих на мисионерите. Почти незабавно тя получи потвърждение от Светия Дух, че онова, което е научила, е истинно. Мисионерите и аз плакахме, докато тя ни разказваше за чувствата си. Приятелката ми скоро се кръсти и родителите ѝ бяха удивени да виждат промените, които настъпваха у нея.

Толкова съм щастлива, че съумях да преодолеея страховете си и да помогна Евангелието да дойде в живота ѝ.

БЕЛЕЖКА

1. Вж. Мери Н. Кук, "Никога, никога, никога не се отказвайте!", *Лиахона*, май 2010 г., стр. 117–119.

ДЕЦА

Мога да бъда светлина за другите

Президент Ухтдорф казва, че за да бъдем светлина за другите, думите ни следва да бъдат "ясни като слънчево небе и пълни с благодат". Думите ни следва да бъдат щастливи, честни и мили. Какво можете да направите или кажете, за да бъдете светлина за другите? Можете да запишете в дневника си 5 мили и любезни неща, които планирате да кажете на членове на семейството си или приятели.

Обърнати в Господа

Изучете този материал с молитва и, ако е уместно, го обсъдете с посетителите от вас сестри. Използвайте въпросите, за да помогнете в укрепването на сестрите и за да превърнете Обществото за взаимопомощ в активна част от собствения си живот. За повече информация отидете на reliefsociety.lds.org.

вяра, семейство, взаимопомощ

Новите сестри в Църквата – включително Младите жени, встъпващи в Обществото за взаимопомощ, сестрите, връщащи се към активност и новите обърнати – се нуждаят от подкрепата и приятелството на посещаващите учителки. “Включването на членовете е жизнено важно за задържане на обърнатите във вярата и връщане на по-слабо активните членове към пълна активност”, казва старейшина М. Ръсел Балард от Кворума на дванадесетте апостоли. “Схванете разбирането, че Обществото за взаимопомощ ... може да стане (един от) най-могъщите източници на сприятеляване, които имаме в Църквата. Протягайте рано ръка на онези, които биват учени и реактивирани и ги обичайте чрез своята църковна организация.”¹

Като членове на Обществото за взаимопомощ ние можем да помогнем на новите членове да усвоят основни църковни практики като:

- Изнасяне на реч.
- Даване на свидетелство.

- Живот съгласно закона за поста.
- Плащане на десятък и други дарения.
- Участие в работата по семейна история.
- Извършване на кръщения и потвърждавания за техни починали предци.

“Нужни са внимателни приятели, за да могат новите членове да се чувстват удобно и желани в Църквата”, казва старейшина Балард². Всички ние, но особено посещаващите учителки, имаме важни отговорности за установяване на приятелства с новите членове като начин да им помогнем те да станат твърдо “обърнати към Господа” (Алма 23:6).

От Писанията

2 Нефи 31:19–20; Мороний 6:4

От нашата история

“С постоянно нарастващия брой на обърнати във вярата”, казва президент Гордън Б. Хинкли (1910–2008), “трябва да полагаме значително растящо усилие да им помагаме да намерят своя път.

Всеки един от тях се нуждае от три неща: приятел, отговорност и подхранване с “доброто слово Божие” (Мороний 6:4)³.

Посещаващите учителки са в положението да помагат на онези, за които отговарят. Приятелството често идва първо, както станало с една млада сестра от ОБ, която била посещаваща учителка на една по-възрастна сестра. Приятелството им се изграждало без бързане, докато те не поработили заедно по един проект за почистване. Сприятелили се, и докато говорили за посланието за обучение при посещение, и двете били подхранени с доброто слово Божие.

Президент Джозеф Фийлдинг Смит (1876–1972) казва, че Обществото за взаимопомощ “важна част от царството Божие на земята и ... помага на верните си членове да получат вечен живот в царството на нашия Отец.”⁴

БЕЛЕЖКИ

1. М. Ръсел Балард, “Members Are the Key,” *Liahona*, Sept. 2000, 18.
2. М. Ръсел Балард, *Liahona*, Sept. 2000, 17.
3. Гордън Б. Хинкли, “Every Convert Is Precious,” *Liahona*, Feb. 1999, 9.
4. Джозеф Фийлдинг Смит, в *Daughters in My Kingdom: The History and Work of Relief Society*, 2011 г., стр. 97.

Какво мога да направя?

- 1.** Дали се моля за своята колежка и искам ли Духът да ни напътства, когато служим на своите сестри?
- 2.** По какви начини служим на всяка сестра, за която отговаряме, тъй че тя да знае, че наистина ни е грижа за нея?

За повече информация отидете на reliefsociety.lds.org.